

nok ved at skaffe Balance. Man hører ganske vist fra Landboernes og særlig fra Agrarernes Side, at Kjøbenhavns Kommune er den Kommune her i Landet, der har den laveste Skatteprocent. Man kører altid op med de 3 pCt., medens man i Købstæderne har 6 eller 7. Men det er en fuldstændig falsk Fremstilling, idet Kjøbenhavns Kommune ved Siden af sin Indkomstskat har indirekte kommunale Skatter, som ere betydelig større end Indkomstskatten, medens man ude i Købstadkommunerne kun har meget lave indirekte Skatter. Hvad Huskatten og Grundskatten indbringer i Købstæderne, er ganske forsvindende ved Siden af Formue- og Lejlighedsskatten, men i Kjøbenhavn er Forholdet det, at medens vor Indkomstskat i Øjeblikket indbringer 3½ Mill. Kr., indbringer vore indirekte Skatter, Areal-skat, Grundskat, Brolægningsskat, Brand-skat og Vandskat, tilsammen 4½ Mill. Kr., altsaa vor samlede Skattebyrde til Kommunen er ikke, som man gerne paastaar, 3 pCt., altsaa 3½ Mill., men den er 8 Mill., det vilde svare til 6, 7 eller 8 pCt. ude i Købstæderne. Saa høj er den kommunale Skattebyrde her i Kjøbenhavn. Kjøbenhavns Kommune har ofret særdeles meget paa alle disse Opgaver, som efterhaanden bebyrde Kommunerne, og som der fra Kommunernes Side efterhaanden klages over i de senere Aar, og særlig have vi ofret og ofre stadig meget paa vort Skolevæsen, saa jeg synes, at Kjøbenhavns Kommune har lige saa meget Krav paa Skattelettelse som de øvrige Kommuner. Jeg finder det ganske meningsløst, at Regeringen vedblivende forelægger en Lov, som bebyrder Kjøbenhavns Kommune meget. Jeg maa stadig fremhæve, at jeg klager ikke over, at Kjøbenhavns Befolkning faar en højere Skattebyrde, dertil er der ikke noget at sige, for saa vidt der er større Rigdom her, men at Kjøbenhavns Kommune, som sidder trykket i det, faar et forøget Tab, det er ganske meningsløst.

Jeg beder den højtaerede Minister om at udtale sig om dette Spørgsmaal. Han kan ikke længer fastholde sine Ord fra 1897 om, at det vilde være en særdeles rigelig Ækvivalering, det er umuligt eftersom Tallene for de sidste Aar vise, at vi ikke faa 200,000 Kr. Nettogevinst, men et Tab paa 25,000 Kr. Jeg vil derfor anmode om, at man tager Hensyn til den Ændring, som man fra vort Parti hele Tiden har krævet, om at ikke blot ¾ men hele Bygningsafgiften overføres fra Staten til Kommunerne, hvis man overhovedet vil

slaa ind paa den Vej, her er Tale om. Kjøbenhavns Kommune vil da i alt Fald tjene en lille Smule ved Reformen. Ellers faar den kun et rent Tab.

For øvrigt vil jeg benytte Lejligheden til atter at kræve det, som mit Parti stadig har krævet, nemlig at Formue- og Indkomstskatten bliver paalignet efter stigende Skala. Sker dette ikke, anse vi hele denne Skattereform for ret værdiløs. Det viser sig jo ogsaa, at flere og flere Landet over faa Øjnene op for, at hele denne Skatte-reform er ret værdiløs. Der er endnu blot nogle Hundrede Agrarer af den Rosendalske Retning, som synes, at Kejseren ser overordentlig smuk ud, de allerfleste her i vort Land sige allerede nu, at Kejseren har ingen Ting paa. Reformen har ingen Ting paa, vi ville ingen Ting tjene ved den. Det bliver højst nogle Hundrede forgældede Proprietærer, der ville tjene derved, det er udregnet i en Række Venstreblade. Den store almindelige Befolkning vil ikke tjene det allermindste, det vil for de flestes Vedkommende gaa lige op og, og som sagt for Kjøbenhavns Vedkommende vil det blive et direkte Tab. Det er vistnok den Opfattelse, som er ved at brede sig mere og mere. Det har været mig en Glæde her i Dag at høre de Taler, der ere holdte, dels under Behandlingen af Brændevinsskatten af det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. I. Jensen) og Randers Landkreds (Bjerre) og dels under denne Sag af det ærede Medlem for Slagelse (Køedt), thi alle disse tre Taler gik i Virkeligheden ud paa at sige dette: Der er ingen Ting paa, og at skulle vi have en virkelig demokratisk Skattereform, maa vi tage Hensyn til de Ændringer og det Standpunkt, mit Parti har hævdet fra den første Dag af, da hele denne Reedt-Thott'ske Skattereform fremkom. Jeg husker, at i Vinteren 1896—97 da Reedt-Thott fremlagde sit Skatteprojekt, og da Berlingske Tidende slog ham op til den største sociale Reformator, der havde været i vort Land, sagde man fra vort Partis Side straks ganske nøgternt: Der er ingenting paa. Vi saa straks denne Skattereform i dens hele Nøgenhed, saaledes som man nu ser den hele Landet over. Der er vist ikke mange til Stede her, som ikke naar de ville være ærlige, og naar de tale privat, ville sige: Der er ingen Ting ved det hele. Vi krævede straks, at Formue- og Indkomstskatten maatte have en stigende Skala. Endvidere krævede vi, at skulde der tages nogenlunde lige Hensyn til By- og Landbefolkningen, maatte ikke